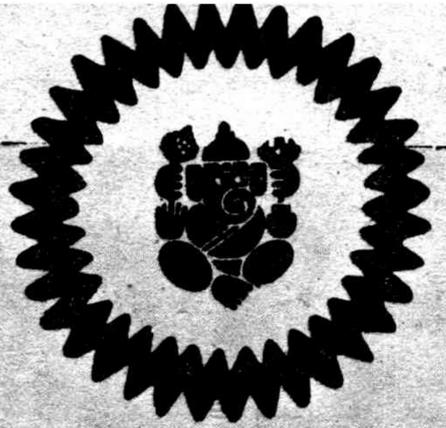

అంతరంగనాథుడు

బులుసు-జీ-ప్రకాష్

కన్నును కౌలుకు తీసుకున్నారు!

నీ కన్ను నీతో దొంగబలాడుతుంది!
 చల్ల చల్లగా నిన్ను మోసం చేసి, దోపిడి చేసి,
 నీ మంచి నిన్ను కనుమరుగు చేసి,
 నిన్ను ఒంటరిని చేస్తుంది!

స్వస్థిర్ని ప్రవించే
 ప్రతి పుటనీ, ప్రతి దృశ్యాన్ని చూపిస్తూ,
 రెప్పలల్లార్చి రెచ్చగొడుతుంది జాగ్రత్త!

బొమ్మ పిస్తాను గురిపెట్టి,
 ఆటలో నిన్ను హత్య చేసి,
 పాడి పాడిగా తడి చేసుకుని,
 రేవేవేతో రెపరెపలాడే నీ కన్ను—
 అసలు తుపాకీని చూపక
 నీతో దోబూచులాడుతుంది!
 కన్నును కౌలుకు తీసుకున్నారు!
 గవ్వ నయం! గాజుగోళి నయం!

—జగన్నాథ శర్మ

మదరాసు మండి శ్రీరంగం ప్రయాణ మయ్యాను. రంగనాథుడ్ని దర్శిద్దామనే తపన.

రిజర్వేషన్ దొరకలేదు. జనరల్ బోగీ. జనం కిటికీలలాడుతున్నారు. రైల్వే కూలికి ఐదు రూపాయిలు సమర్పించుకుని మెల్లగా ఓ పీటు సంపాదించాను.

రైలు కదిలింది. గాలి ఏచింది. ఒకరి చేతుల్లోని మేగజెట్లు ఒకరు అడిగి తీసుకోడం, ఎవరు ఏయే ఊళ్ళు వెళుతున్నారని అడిగి తెలుసుకోడం జరుగుతుంది.

టికెట్ కలెక్టరు వచ్చాడు. అందరూ టికెట్లు చూపించారు. నేను మాత్రం సాఫ్ చూపించాను. మా అబ్బాయి, రైల్వే ఎలెక్ట్రికల్ ఫోర్మన్ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాడు. వాడికి డిపెండెంట్ ఫాదర్ గా నా ప్రయాణం.

కంపార్టుమెంటులొ వెళ్ళి చేసుకుని టికెట్ కలెక్టరు దిగిపోయాడు.

మళ్ళీ రైలు కదిలింది. సందట్లో సడేమియా అనుకుని, ఒక వ్యక్తి ఇంకొక ప్రయాణికుని జేబులో వెయ్యి పెట్టి పర్చు తీశాడు.

“దొంగ దొంగ పట్టుకోండి” అని అరచాను. పర్చులో నవో దొంగను పట్టుకున్నారు. నలుగురూ వాలుగు చేతుల్తోనూ యథాకర్త వితకబాదారు. పక్క స్టేషన్ లో రైల్వే పోలీసులకి ఆ దొంగను అప్పజెప్పాం.

మళ్ళీ రైలు కదిలింది. శ్రీరంగం చేరాను. కావేరీ నదిలో స్నానం చేసి, కుచిగా, స్వామి

దర్శనార్థం-చేతులు జోడిస్తూ-గర్భాలయంలో అడుగు పెట్టాను.

జగద్విఖ్యాత పురాతత్వ శాస్త్రవేత్త డాక్టరు అనందకుమారస్వామి-“ఈ జగత్తు అనే నాటక రంగానికి ప్రభువు రంగనాథుడు. నాటక రంగం మీద నాట్యం చేసేవాడు, పరమశివుడైన నటరాజు. ఈ యిద్దరూ లేకపోతే సృష్టి లేదు!” అని వ్యాఖ్యానించారు.

ఒహో! ఇటువంటి రంగనాథుడినా నే దర్శించబోయేది?

స్వామి విగ్రహానికి నమస్కరిస్తూనే పున్నాను గానీ, మనసు నిలకడగా లేదు. కారణం-నేనింకొకరి పాసుమీద ప్రయాణం చెయ్యడం. నా కుమారు లెవరూ రైల్వే ఉద్యోగులు కారు. ఇంకొక రైల్వే ఉద్యోగి అయిన ఓ యువకుడు, తన మీద ఆధారపడ్డ తండ్రి, శ్రీరంగం వెళుతున్నట్టుగా పాసు తీసుకుని వాకిచ్చాడు. ఆ రైల్వే ఉద్యోగి తండ్రిగా నేను ప్రయాణమయ్యాను.

మనలో చాలా మందికి ఒక ఆసోహ వుంది. కంటికి కనిపిస్తుండగా దొంగతనం చేసినవాడు కాని, దొంగతనం చేస్తుండగా పట్టుబడినవాడుకాని ‘దొంగ’ అని.

నేనంటే ఆ దొంగను పోలీసులకు అప్పజెప్పాను కాని, నా మాటేమిటి? తప్పదు పాసుమీద ప్రయాణం చెయ్యడం ‘దొంగ’తనం కాదా?

ఈ విషయం రాతి విగ్రహ రూపంలో పున్న రంగనాథుడికి తెలుసువో లేదో కానీ, నా అంత ‘రంగనాథుడి’కి తెలుసు కదా?

కార్టూన్ పరియల్

285, 360

ప్రవాహం

శ్యామల శిలారూ.

శివంజ్

పాము పట్టాను...

...ప్రకాశిస్తా...

కొంకొనిగిచ్చాచేరిన.
 యుడమని చూచా
 కుంబ వాడు. కానీ
 యుడమూ రోవో....

[కొని ఆమెకంటే
 ఈ కుంబస్రూట గూడా
 ఓంధం గానానానా]